

തീവ്രത എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَذَّةً الْعَقْبَةَ وَهُوَ عَلَى رَاحْلَتِهِ: هَاتِ الْفُطْلُ لِي، فَلَقْطَتُ لَهُ حَصِيَّاتٍ هُنَّ حَصِيَّ الْخَذْفِ، فَلَمَّا وَضَعْتُهُنَّ فِي يَدِهِ، قَالَ: بِأَمْثَالِ هُؤُلَاءِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْغَلُوَّ فِي الدِّينِ، إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغَلُوُّ فِي الدِّينِ (صحیح النسائی)

അബ്ദുല്ലാഹിബന്നു അബ്ദുസ്സിറിൽനിന്ന്. അല്ലാഹുവിഖ്യാനി റിസൂൽ (സ) അവബയിൽ കല്ലറിയുന്ന (ബലിപരവന്നാൾ) ദിവസം രാവിലെ വാഹനപ്പുറത്തിരുന്ന് എന്നാട് പറഞ്ഞു: 'എറിയാനുള്ള കല്ലുകൾ പെറുകിൽത്തരിക...' എറിയാൻ പാക്കതിലുള്ള ചെറിയ കല്ലുകൾ താൻ റിസൂപിന് പെറുകിലോക്കാട്ടു. [കൊല്ല ഉത്തരയുള്ള] അവ കൈയിലെടുത്തുകൊണ്ട് തിരുപ്പത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'ഇത്തരം ചെറിയ കല്ല് കൊണ്ടാണ് എറിയേണ്ടത്. ദിനിൽ തീവ്രത കാണിക്കുന്നത് സുക്ഷിക്കുക. ദിനിൽ തീവ്രത കാണിച്ചതാണ് നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളവരെ നബിപിച്ചത്' (നസാහാ).

തീവ്രതയും അലസതയും ഇസ്ലാമിന് അനുമാനം.
അല്ലാഹുവിശ്രദ്ധയും റിസൂലിശ്രദ്ധയും പരിധികൾ മരിക്കാത്തവന്നാണ് മുന്നലിം. ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ പാപമാണ് അവ പരിഡാംശിച്ച് ചെയ്യുന്നതും. എത്ര പുണ്യമുള്ള പ്രവൃത്തിയായാലും അതിരുകൾ ലംഘിച്ചാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അത് അപകടം വരുത്തിവെക്കും.

എത്ര കാര്യത്തിലായാലും തീവ്രത കാണിക്കുന്നതിനോട് കടുത്ത നിലപാടാണ് അല്ലാഹുവും റിസൂലും സ്വകർശിക്കുള്ളത്.

ഈകാര്യമാണ് മുകളിലെ റദ്ദീസിൽ അല്ലാഹുവിശ്രദ്ധാഭൂതി (സ) വ്യക്തതമാക്കുന്നത്. ജംറകളെ എറിയൽ എഴജി ഏറ്റ് അനിവാര്യ ഘടകമാണ്. എന്നാൽ എറിയാനെടുക്കുന്ന കല്ലുകൾ ചെറുതാവണം; എറിയുന്നത് പിശാചിനയാണെന്ന കില്ലും. വലിയ കല്ലുകളേക്കും മറ്റൊന്തകില്ലും വസ്തുക്കളേക്കും അതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ദിനിലെ തീവ്രതയാണ്. ഇത്തരം തീവ്രതകൾ വിജയത്തിലേക്കല്ലോ, പരാജയത്തിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോവുകയെന്ന് തിരുപ്പത്ത് മുന്നിൽപ്പു നൽകുന്നു. ഇതിന് സാക്ഷ്യമായി കഴിഞ്ഞുകാലം ജനതകളുടെ പതനം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ റദ്ദീസിനെ വിശദിക്കിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് വയ്ക്കി (സ) പറഞ്ഞു: 'അലസതക്കും തീവ്രതക്കും ഇടയിലുള്ളതിനെ എടുക്കാനാണ് ഈ റദ്ദീസ് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതാണ് അനിതിയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗം. രണ്ടുഞ്ചർക്കിടയിലുള്ളതാണ് നീതി. എത്തെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് ചാന്താൽ അത് നൃനതയാണ്. അതിരെ ഉപോത്പന്നങ്ങളും നൃന

തകളുള്ളതായിരിക്കും.'

നബി (സ) അരുളി: 'നിങ്ങൾ സ്വയം തീവ്രത കാണിക്കരുത്. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവും നിങ്ങൾക്കെതിരെ തീവ്ര നിലപാടെടുക്കും. പണ്ഡാരു ജനത ഇപ്രകാരം സ്വയം തീവ്ര നിലപാടുകളെടുത്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവർക്കെതിരെയും തീവ്രത കാണിച്ചു. ആശ്രമങ്ങളിലും മംജൂളിലുമതാ അവയുടെ സ്വകിപ്പാത്തങ്ങൾ.'

'എന്നാൽ അവർ സ്വയം സന്ധാരം കെട്ടിച്ചുമ്പുചു, നാം അവർക്കെതിരെ നിയമമാകിയിരുന്നില്ല' (അബുദാവും). മറ്റാരിക്കൽ റിസൂൽ (സ) സ്വഹാവികക്കെളുമുന്നു തവണ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകും 'തീവ്രത കാണിക്കുന്നവർ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു' (മുന്നലിം).

അല്ലാഹുവിന് എററു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആരാധനാ കർമങ്ങളിൽ പോലും പരിഡാംശിക്കുന്നത് പ്രവാചകൾ കണ്ണിശ്ശായി വിലക്കി. രാത്രി മുഴുവൻ നമസ്കരിക്കുമെന്നും എല്ലാ പകലുകളിലും നോസ്യപ്പാടിക്കുമെന്നും ദിക്കലെല്ലും വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരോട് പ്രവാചകൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എററു പ്രശ്നപ്പഠനമാണ്; 'ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഭയക്കാതിരിക്കുന്നു. എടുക്കാതിരിക്കുന്നു. നമസ്കരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ആരക്കിലും എരെ ചരുവയെ വെറുതാൽ അവൻ എരെ കൂടുതലുള്ളവന്ന്. താൻ നോസ്യപ്പാടുകുന്നു, എടുക്കാതിരിക്കുന്നു. നമസ്കരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. ആരക്കിലും എരെ ചരുവയെ വെറുതാൽ അവൻ എരെ കൂടുതലുള്ളവന്ന്' (ബുവാർ, മുന്നലിം).

ആളു (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ഒരു ദിവസം നബി (സ) വനപ്പോൾ എരെയെട്ടുകുക്കൽ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'ആരാധനിവാൻ?' അവരെ പരിചയപ്പെടുത്തി ആളു (സ) പറഞ്ഞു: 'ഇവർ അവരുടെ നമസ്ക

കാരത്തിന്റെ മഹിമ പറയുകയാണ്.’ റസുലിന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ‘അരുത്! കഴിയുന്നത് ചെയ്താൽ മതി. നിങ്ങൾക്ക് മടുപ്പുണ്ണാവുന്നതു വരെ അല്ലാഹുവിന് മടുപ്പുണ്ണാവുകയില്ല’ (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

ബുഖാരിയിലെ ഒരു അധ്യായത്തിന്റെ തലക്കട്ടു തന്നെ (الصدق والمأومة على العمل) (കർമ്മാളുടെ മിത്താവും നൈരന്തരവും) എന്നാണ്.

ഒരു യാത്രയിൽ ആളുകൾ തിങ്കിക്കുടി നിൽക്കുന്ന തിന്റെയിൽ തന്നെ വിശ്രമിക്കുന്ന രഥാരെ കണ്ണപ്പോൾ റസുൽ ചോദിച്ചു: ‘ഇയാൾക്കെന്നു പറി?’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘നോമുകാരനാണ്.’ നമ്പിയുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ‘യാത്രയിൽ നോമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ഒരു പുണ്യവും മില്ല്’ (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

അബി (സ) തന്റെ നിയോഗ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്: ‘അല്ലാഹു എന്ന ആളുകൾക്ക് പ്രയാസപ്പെടുത്താനോ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനോ അല്ലെങ്കിട്ടുള്ളത്. മറിച്ച് ആളുകൾക്ക് ആശാസം നൽകുന്ന അധ്യാപകനായിട്ടാണ്’ (മുസ്ലിം).

മറ്റാരു ഹദ്ദീസിൽ ഇങ്ങനെ: ‘തീർച്ചയായും ഈ ഭീൻ മീളുപ്പമാണ്. ഇതിലേക്കാരെങ്കിലും തീവ്രത കൊണ്ടുവന്നാൽ അതവെനെ പരാജയപ്പെടുത്തും. അതിനാൽ നേർപ്പാതയിലും ദ സമ്മരിക്കുക, ലക്ഷ്യത്തിനടുത്തത്തുക. സന്നോധിക്കുക, സന്നോധിപ്പിക്കുക. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും രാത്രിയിൽ കുറച്ച് നേരവും അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം

തെടുക്’ (ബുഖാരി).

തിരുവുതർ വിശാസികളോട് നൽകുന്ന ഉപദേശമിൽ ന്ന്: ‘മിത്തം പാലിക്കുക, മിത്തം പാലിക്കുക എങ്കിലേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനാവു...’ (ബുഖാരി, മുസ്ലിം). മടുപ്പുണ്ണാവുമോ എന്ന പേടിച്ച് ഇടക്കിടക്കേ അല്ലാഹുവിന്റെ റസുൽ തന്നെ ദിനിന്റെ കാര്യങ്ങൾ പാറിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ള എന്ന ഇബ്നു മന്ത്രം (റ) പറയുന്നുണ്ട് (ബുഖാരി).

എത്രാരു കർമ്മത്തിലും തിരുവുതരുടെ നല്പാടിനെ ആളും (റ) ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്: ‘രണ്ടിലോ ന് എടുക്കേണ്ടി വന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസുൽ (സ) എറ്റവും എളുപ്പമുള്ളതാണ് എടുത്തിരുന്നത്; അത് തെറ്റി ലൈക്കിൽ. തെറ്റാണെങ്കിൽ, അതിൽനിന്ന് എറ്റവും അകന്നു നിൽക്കുന്നയാൾ റസുലായിൽക്കും’ (ബുഖാരി).

ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ട്. തീവ്രതയും എന്നതിനർമ്മാം ബാധ്യതകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും അവകാശങ്ങൾ നേരിയെടുക്കുന്നതിലും വീഴ്ച വരുത്തണമെന്നും; മറിച്ച് എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും അല്ലാഹുവി രീതിയും റസുലിന്റെയും പരിധികൾ പാലിച്ചാക്കണമെന്നാണ്.

ഇബ്നു അബ്ദുന്ന (റ) അല്ലാഹുവിന്റെ റസുലിന്റെ വൃദ്ധവിനെ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചു:

فتوضاً ولم يكثر من الماء، ولم يقصر في الوضوء
‘പ്രവാചകൻ വൃദ്ധവെടുത്തു. വെള്ളം അമിതമെടുത്തി; വൃദ്ധി; പരിമിതപ്പെടുത്തിയതുമില്ല’ (മുസ്ലിം). ●